

[Kristian Nygaard.]

i Statstidenden. Det samme gælder Indkaldelser og Meddelelser til Offentligheden eller Kredse af Personer, som foretages i Henhold til Statutter eller Love for Institutioner eller Selskaber, hvilke der ved Lov er indrømmet særlige Begunstigelser, eller om hvis Forhold der ved Lovgivningen er fastsat almindelige Bestemmelser. Dog skal Indkaldelser og Meddelelser fra Sygekasser, Fortsættelseskasser, Andelskasser, alle Andelsorganisationer og Andels-Produktionsforeninger samt Kartoffelmelsfabrikker ikke optages i Statstidenden. Det samme gælder Indkaldelser og Meddelelser, der udgaar fra stedlige Myndigheder eller lokale private Institutioner, og som efter deres Formaal udelukkende eller hovedsagelig henvender sig til en lokalt begrænset Kreds af Personer. Men uden for de udtrykkelig hjemlede Tilfælde er Optagelse af Bekendtgørelser af de af Loven omfattede Arter i andre Blade end Statstidende uden Retsvirkning.

Der har i Forbindelse med Lovforslaget været talt om at lægge unødige Byrder paa Erhvervslivet ved at paalægge det en Averteringspligt. Denne Frygt er sikkert ganske ubegrundet; tværtimod vil Lovens Gennemførelse sikkert som Helhed betyde en Lettelse for Erhvervslivet, naar man ikke har Pligt til at avertere i flere af Egnens Blade, hvad man hidtil har maattet gøre. Alligevel vil det maaske ikke betyde saa stort i denne Sag, idet sikkert ogsaa i Fremtiden de fleste vil se deres Fordel ved at avertere i den stedlige Presse. Jeg tror, at denne lille Lov har Forudsætninger for at skabe Tilfredshed i Befolkningen paa de Omraader, den omhandler, og det er mit Haab, at Landstingets Flertal deler denne Opfattelse, saa det vil lykkes denne Gang at faa Lovforslaget ophøjet til Lov.

Statsministeren (Stauning): Jeg kan kun beklage, at det ikke er lykkedes at naa til Enighed om en Indstilling her til anden Behandling. Naar Lovforslaget, saaledes som det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde, er forelagt her i Folketinget igen, endskønt Folketinget havde taget en Beslutning i sidste Samling, er Begrundelsen herfor givet baade ved Forelæggelsen og i Bemærkningerne. Det er de Oplysninger, der gik ud paa, at det ved et nærmere Eftersyn havde

vist sig, at de Undtagelser, der var gjort i den i Fjor vedtagne Form for Loven, ikke kunde holde, eftersom andre Love bestemmer anderledes, end det ved Vedtagelsen her i Folketinget var bestemt. Der er imidlertid ikke noget at gøre ved, at der ikke har kunnet opnaas Enighed, og Sagen er ikke af saa stor Betydning, at det i og for sig kan gøre noget, at man maa vente en Omgang endnu. Jeg nærer ikke Tvivl om, at engang vil denne Sag blive gennemført paa en fornuftig Maade, saaledes som den fortjener det, men om det sker i denne eller næste Samling, faar vi tage paa med Sindsro.

Elgaard: Jeg ønsker blot at gøre den Bemærkning, at jeg har bedømt Stillingen saadan, at hvis Flertalspartierne havde været villige til at medvirke til et Resultat paa Basis af Vedtagelsen i Folketinget i sidste Samling, kunde der ogsaa i Folketinget ved denne Lejlighed have været et Flertal for en Vedtagelse af Lovforslaget, der havde betydet en ikke ubetydelig Forøgelse af Statstidendens Annonceindtægt og en praktisk Ordning for en Række Kundgørelser, som ogsaa vi anerkender rettelig har deres Plads i Statstidende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg A. Sp. 2135) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Statsministeren af Hans Hansen (Rørby) angaaende, hvad Regeringen agter at foretage sig til Sikring af Befolkningens Forsyning, efter at Prisfordyrelsen har ført til en Storkonflikt, hvorunder den beskyttede Industri har nægtet at levere de nødvendige Varer.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 3203).

Forespørgeren (Hans Hansen [Rørby]): Naar jeg paa min Gruppes Vegne har rettet